

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਡੀ. ਫਲਸੌ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਕਮੇਟੀ, ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।'

ਬਨਾਮ

ਹਾਜੀ ਇਸਮਾਈਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,—ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 299 ਆਫ 1961।

ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ III)- ਐੱਸ. 188(ਈ) ਅਤੇ 197— ਸਬਜ਼ੀ ਮੰਡੀ ਵਿਚ ਫਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਿਉਂਸਪਲ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ—ਕੀ ਜਾਇਜ਼—ਅਜਿਹੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ—ਕੀ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ, ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਇਮਾਰਤ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਜ਼ੁਦਾ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਢੁਕਵੀਂ ਮੰਨੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸਜ਼ੁਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਮਨਾਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। . ਧਾਰਾ 197 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਲੇਰਕੋਟੀਆ ਵਿਖੇ ਸਬਜ਼ੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਤੱਕ ਫਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਤਿ ਉਲਟ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 188 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ii) ਵਿੱਚ, 'ਰੈਗੂਲੇਟ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਚਰਣ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਕੋਲ ਸਬਜ਼ੀ ਮੰਡੀ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਤੱਕ ਫਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਥੋਕ ਜਾਂ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਯੋਗ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਬੋਲੀਕਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ। ਜੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

1961 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 498 ਵਿੱਚ 11 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਗਰੋਵਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਡੀ.ਐਸ.ਨੇਹਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜੀ ਐਸ ਗਰੇਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਹਾਜ਼ੀ ਮੁਹੰਮਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਮਿਤੀ 11 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਤੋਂ ਜੇ. ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ। ਇਸਮਾਈਲ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਫਲਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਥੋਕ ਜਾਂ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ, ਸਿਰਫ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਦੀ ਸਬਜ਼ੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਹਨ, ਦੋ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਖੜੇ ਹਨ, (ਏ) ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 (1911 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ, ਅਤੇ (ਅ) ਕੀ ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ ਦੀ ਸਬਜ਼ੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਫਲਾਂ ਦੀ ਥੋਕ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਘਨਾਇਆ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਮਿੰਟਗੁਮਰੀ (1), ਮੂਲਾ ਮਾਈ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (2), ਅਤੇ ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ, ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਨਾਭਾ (3), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ, ਰਸ਼ੀਦ ਅਹਿਮਦ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਬੋਰਡ, ਕੈਰਾਨਾ (4), ਜੋ ਕਿ ਕੂਵਰਜੀ ਬੀ. ਭਰੂਚਾ ਬਨਾਮ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅਜਮੇਰ (5) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੇਸ ਸਬੰਧਤ ਆਬਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

1959 ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਫਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਬਾਰੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਪੰਨਾ 23 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਪ-ਨਿਯਮ 1911 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ, 3 ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਅਤੇ 188 (ਈ) (ii) ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ 5, 6 ਅਤੇ 7 ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਦੇ ਚਾਰ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ-

“1. (ੳ) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਸਬਜ਼ੀ ਮੰਡੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਜਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਥੋਕ ਜਾਂ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਫਲ, ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਜਾਂ ਗੰਨਾ ਨਹੀਂ ਵੇਚੇਗਾ।

(ਅ) ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਲ, ਸਬਜ਼ੀ ਜਾਂ ਗੰਨੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਥੋਕ ਜਾਂ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ ਕਰੇਗੀ।

2. ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਫਲ, ਸਬਜ਼ੀ ਜਾਂ ਗੰਨੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਥੋਕ ਜਾਂ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹਰ ਸਾਲ ਮਾਰਚ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਉਸ ਸਾਲ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

3. ਸਬਜ਼ੀ ਮੰਡੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ

ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਪਲਾਟ ਨੂੰ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਲੀਕੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਲਾਟ ਦੀ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

4. ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੇ ਪਲਾਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਪਠੇ 'ਤੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਪਲਾਟ 'ਤੇ ਫਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਨੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਦੀ ਸਬਜ਼ੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਦੁਕਾਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਫਲ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਥੋਕ ਜਾਂ ਨਿਲਾਮੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਬੋਲੀਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਫਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਥੋਕ ਵਿਕਰੀ ਸਬਜ਼ੀ ਮੰਡੀ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਿਉਂਸਪੈਲਿਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ-

"ਕਮੇਟੀ, ਉਪ-ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ, ਉਹਨਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਸਤੂ ਵੇਚੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਸਥਾਨ ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ 1923 ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲਾ ਮਾਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 197 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ), ਉਸ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਥੋੜ੍ਹੇ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਾਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਹੈ-

"197. ਕਮੇਟੀ, ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ-

(ਏ) ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ, ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ, ਵਿਕਰੀ, ਜਾਂ ਤਿਆਰੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਐਕਸਪੋਜ਼ਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਓ।"

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਅਹਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਸੀ, ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਅਧੀਨ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਉਹ ਖੋਹ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੋਹ ਲਈ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ (ਏ) ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਪੁਰਾਣੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 197 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ

ਮਤਲਬ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਢੁਕਵੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਮਨਾਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਸਿੱਟਾ, ਇਸ ਲਈ, ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 197 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਦੀ ਸਬਜ਼ੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਤੱਕ ਫਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

1911 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ 188(ਈ)(ii) 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਧਾਰਾ 188 ਦੀ ਧਾਰਾ (v) ਹੈ, ਜੋ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ 'ਆਮ ਤੌਰ' ਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਧਾਰਾ 'ਤੇ ਕੁਝ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਐਕਟ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕੇ। ਧਾਰਾ 188(ਈ)(ii) ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ

188. ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ, ਅਤੇ ਕਰੇਗੀ, -

* * * *

(e) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ -

* * * *

(ii) ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਟਾਲਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੀਮਤ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਲਈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਟਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਫੀਸਾਂ, ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ।"

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੇ- ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜ਼ੋਰ 'ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਨਿਯਮ' ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ 'ਨਿਯਮ' ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸ਼ਬਦ 'ਨਿਯਮ' ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 76 ਕਾਰਪਸ ਜੂਰੀਸ ਸੇਕੰਡਮ 615 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਥੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਭਿੰਨ ਅਰਥਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਦਿ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (6) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਕਿ 'ਪਾਬੰਦੀ' ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਮਨਾਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਯੋਗ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਉਹ ਸਬਜ਼ੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਚਾਰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ ਵਿੱਚ ਫਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਥੋਕ ਜਾਂ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਵਪਾਰ 'ਤੇ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। 'ਨਿਯਮ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 76 ਕਾਰਪਸ ਜੂਰੀਸ ਸੇਕੰਡਮ 615 ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅਰਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਵਿਭਿੰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਆਚਰਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਹੈ; ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਜਾਂ

ਆਦੇਸ਼; ਇੱਕ ਉੱਚ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨਿਯਮ, ਆਦੇਸ਼, ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼; ਇੱਕ ਸੰਚਾਲਨ ਦਿਸ਼ਾ; ਇੱਕ ਨਿਯਮਿਤ ਸਿਧਾਂਤ, ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ; ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ; ਇੱਕ ਨੁਸਖਾ; ਇੱਕ ਢੰਗ. ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਕਸਰਤ ਦੇ ਅਰਥ ਵਜੋਂ ਵੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਨਿਯੰਤਰਣ ਦਾ ਕੰਮ; ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ; ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ, ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਬਿਆਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਅਹੁਦਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ- ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਆਮ ਅਰਥ ਆਚਰਣ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨੁਸਖਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 188 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ii) ਵਿਚ, ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿਚ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਰਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਕੱਲਿਆਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਇਹ ਉਹ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਜੋ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 188(e) (ii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਕੋਲ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਬਜ਼ੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਫਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਥੋਕ ਜਾਂ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਾਰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। . ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀ ਰਾਏ ਨਾਲ, ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ, ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਆਖਰੀ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਦੀ ਸਬਜ਼ੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ ਵਿਖੇ ਸਬਜ਼ੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਇਹ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਵੇ। ਬਲੈਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਲਾਅ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, 1951 ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੰਨਾ 1158 'ਤੇ, 'ਏਕਾਧਿਕਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਹ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਹੈ-

“ਏਕਾਧਿਕਾਰ।—ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਅਜੀਬ ਲਾਭ ਜੋ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਸਤੂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਸਤੂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ (ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ) ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਇਕੱਲੇ ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਵੇਚਣ, ਬਣਾਉਣ, ਕੰਮ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜੇ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ; ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਦੀ ਉਸ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ।

ਇੱਕ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਸਤੂ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ-ਸਪਲਾਈ ਜਾਂ ਆਉਟਪੁੱਟ ਦੇ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਣਜ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀਮਤਾਂ ਉੱਤੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

ਇਹ ਸਿੱਖੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਿਉਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਸੀ, ਕੁਵਰਜੀ ਬੀ ਭਰੂਚਾ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕੁਝ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ, ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ, ਫਲ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਵੇਚਣਾ ਦੇ ਆਮ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਫਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਵੇਚਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਮ.ਸੀ.ਵੀ.ਐਸ. ਅਰੁਣਾਚਲਾ ਨਾਦਰ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ (7), ਦਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਕਰੋਪਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ, 1933 ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਰਾਸ਼ਿਦ ਅਹਿਮਦ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਫਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਥੋਕ ਜਾਂ ਨਿਲਾਮੀ ਰਾਹੀਂ ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ ਦੀ ਸਬਜ਼ੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਉਸ ਵਰਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ

ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਕੇਸ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਥੋਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਬਜ਼ਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਦਾ ਠੇਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਰਡ ਨੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19 ਦੀ ਧਾਰਾ (6) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(1) ਅਧੀਨ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਕੇਸ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ ਦੀ ਸਬਜ਼ੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਫਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਚਾਰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ। ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੱਕ ਫੈਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਫਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਥੋਕ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਦੇ ਸਬਜ਼ੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਫਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਥੋਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚੂਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ ਦੀ ਸਬਜ਼ੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਚਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਲਈ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਬੋਲੀ ਲਗਾਈ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਠੀਕ ਸਮਝਿਆ, ਪਰਿਪੇਖਿਤ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਤਿ-ਵਿਅੰਗ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਪਾਬੰਦੀ ਵਾਜਬ ਤੋਂ ਦੂਰ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਡੀ. ਫਲਸ਼ੋ, ਸੀ.ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1928 ਲਾਹ. 540.

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1929 ਲਾਹ. 607.

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1953 ਪੈਪਸੂ 127.

(4) ਏ.ਆਰ.ਆਰ. 1950 ਈ.ਸੀ. 163.

(5) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1954 ਐਸ.ਸੀ. 220.

(6) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1960 ਐਸ.ਸੀ. 430'

(7) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1959 ਐਸ.ਸੀ. 300.

ਪਰਮਿੰਦਰ ਕੌਰ, (ਅਨੁਵਾਦਕ)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜਿਹ ਦਿਤੀ ਜਾਏਗੀ।